

mæssigt og nyttigt for Banken. Vi maa her søge at frigjøre os for alle private Hensyn, for Alt, hvad der ligger udenfor selve Lovgivningsvirksomheden. Det gaar slet ikke an, at man her ser Sagen fra noget andet Standpunkt end dette ene, hvad der fra Lovgivningsmagtens Side og hvad der til Varetagelsen af de os betroede Interesser er klogt, rigtigt, forstandigt og nødvendigt. Enhver, der gaar ud fra noget andet Udgangspunkt, misfælder i høj Grad sin Stilling og svækker Bægten af de Betragtninger, han maatte anføre. Jeg maa minde det ærede Medlem om, at vi 6 Forslagsstillere ingenlunde have sat os hen for at „skrive Statuter“ for den Bank, med hvilken han i en saa paafaldende Grad identificerer sig; nei, vi have haft den Opgave, da der blev forelagt os et Lovforslag som dette, at undersøge, om vi kunde gaa ind paa de forskellige Punkter i det, og vi have haft den Opgave at forelægge for Thinget en bestemt Affattelse paa de Punkter, hvor der var nogen Meningsforskjellighed tilstede. Vi have ved Udførelsen heraf netop søgt at holde os indenfor de Grændser, som jeg forrige Gang tillod mig at betegne ved at sige, at vi her alene havde at gjøre med den Side af Bankens Virksomhed, som berørte Staten og det Offentlige; vi have holdt os aldeles borte fra Alt, hvad der vedrører Bankens egen indre Forvaltning. Ere vi nu i den Henseende blevne saa uheldige at komme til at foreslaa Noget, som det ærede Medlem ikke synes om, saa er det dog dermed ikke sagt, at vi have foreslaaet Noget, som i og for sig ikke er rigtigt, og det skal være min Opgave ved nu paany at gennemgaa de forskellige Forslag og de Indsigelser, det ærede Medlem har fremsat imod dem, at søge at godtgjøre for Thinget, at de Forslag, som vi have stillet, ikke ere af nogen anden Bessaffenhed, end at de fra Lovgivningsmagtens Standpunkt maa siges at være fuldkomment forsvarlige og rigtige. Jeg tror fremdeles at kunne vise, at der ikke er noget af dem, der vil kunne gjøre den paatænkte Virksomhed for Banken umulig, thi jeg skal netop lige over for det ærede Medlems stærke Utringer, gjentage i Dag, hvad jeg forrige Gange sagde, nemlig, at det er mit Ønske,

at denne Virksomhed maa komme i Stand, og jeg vil ikke være med til at lægge nogen Hindring i Veien derfor, naar jeg tror, at det paa en forsvarlig Maade kan gjøres muligt for Banken at arbejde. Om saa Banken, efterat disse Bestemmelser maatte være blevne vedtagne eller indsatte i Loven, maatte finde, at de vare saa ødelæggende for den, at den ikke kunde benytte den saaledes vedtagne Lov, det maa vi henstille til Bankens egen Overveielse; om Banken maatte være til Sinds at følge det Raad, som det ærede Medlem gav den, og som for en Lovgiver i alt Fald synes mig at være lidt mindre heldigt, nemlig at „omgaa“ Lovens Bestemmelser, det maa jeg ogsaa henstille til Bankens egen Overveielse, det er Noget, der ikke foreligger os. — Det første Forslag er det, som gaar ud paa, at der i Stedet for en indbetalt Kapital af 40 pCt. paa 6 Millioner skal kræves en fuldt indbetalt Aktiekapital til et Beløb af 2,400,000 Rd. Dette har det ærede Medlem betegnet som en fjendtlig Bestemmelse imod Banken, som en Bestemmelse, der var skadelig og uopfyldelig. Nu vil jeg tillade mig at minde om, at i det foreliggende Lovudkast er der stillet en Fordring fra Regjeringens Side, nemlig den, at der statumæssig eller reglementsmæssig skal gives „Sikkerhed“ for, at de ikke indbetalte 60 pCt. af Aktiekapitalen virkelig kunne komme ind. Hvad fremgaar der af denne Bestemmelse? Der fremgaar af den, at Ministeriet lægger en særdeles Bægt paa at have en saadan Garanti, og dersom der lader sig tilvejebringe en Garanti af den Art, som vi i mindste Maade kunde anerkjende for fyldestgjørende, saa skulle vi ikke have Noget imod, at Lovforslaget i dette Punkt bliver staaende ganske uforandret; men den høitærede Minister har ikke forrige Gang kunnet sige os, hvad det da er for en Sikkerhed, Regjeringen vilde forlange, og maatte kræve; og vi have ved at stille Fordringer med Hensyn til denne Sikkerhed været bange for, at umuliggjøre Bankens Virksomhed. Thi hvad er Forholdet paa andre Steder, hvor slige Instituter ere stiftede med en kun delvis indbetalt Aktiekapital? Hvad er Forholdet f. Ex. i England, til hvilket der jævnlig er henvist, og hvor man